

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 213.579 van 31 mei 2011
in de zaak A. 193.476/XIV-31.266**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Nele Ceuppens
 kantoor houdend te 9200 Dendermonde
 Dr. E. Van Winckellaan 60-62
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 23 juli 2009, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 29.175 van 26 juni 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 4812 van 30 juli 2009 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 april 2011 om 10.45 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hans Van Der Mullen, die loco advocaat Nele Ceuppens verschijnt voor de verzoeker, en attaché Sara Bottu, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste Auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker komt op 6 juli 2004 België binnen en verklaart zich op 8 juli 2008 een tweede maal vluchteling. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 26 februari 2009 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 16 maart 2009 tekent de verzoeker tegen die weigeringsbeslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Met een arrest van 26 juni 2009 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoeker. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoeker werpt in een eerste middel de schending van de artikelen 57/6 en 57/9 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van “de substantiële vormvereisten” op. Hij citeert die bepalingen en voert aan dat de Raad van State in een arrest van 28 mei 2009 heeft geoordeeld dat de handtekening van de adjunct alleen geldig is met de expliciete vermelding dat de commissaris-generaal was verhinderd, dat de beslissing van het commissariaat-generaal van 26 februari 2009 door een adjunct-commissaris werd ondertekend, zonder de vermelding dat de commissaris-generaal was verhinderd, en dat de voormelde beslissing aldus door een onwettigheid is aangetast.

5. In de memorie van wederantwoord voegt de verzoeker toe dat het om een substantiële onregelmatigheid gaat die de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet kon herstellen, dat de onregelmatigheid van de beslissing van het commissariaat-generaal in het bestreden arrest niet wordt vermeld en dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich aldus expliciet en impliciet op een onwettige beslissing heeft gebaseerd en heeft nagelaten de beslissing van het commissariaat-generaal buiten beschouwing te laten.

Beoordeling

6. Artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet vermeldt de bevoegdheden van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, terwijl artikel 57/9 betrekking heeft op de uitoefening van die bevoegdheden door zijn adjuncten. Die bepalingen hebben betrekking op de beslissingen van de commissaris-generaal of zijn adjuncten maar niet op de arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

In het middel wordt de schending van enige bepaling of beginsel door het bestreden arrest niet opgeworpen. Het middel is derhalve niet tegen het bestreden arrest maar tegen de beslissing van de adjunct-commissaris gericht.

In de memorie van wederantwoord voert de verzoeker aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van het commissariaat-generaal had moeten vernietigen en zich niet op die beslissing had mogen baseren. Die kritiek doet geen afbreuk aan het feit dat het middel zelf niet tegen het bestreden arrest is gericht en de verzoeker toont

niet aan dat hij niet in de mogelijkheid was het middel reeds in het verzoekschrift tot cassatie tegen dat arrest te richten.

Daarenboven kan een middel dat de openbare orde raakt voor het eerst in graad van cassatie worden opgeworpen, doch op voorwaarde dat de feitelijke elementen die nodig zijn voor de beoordeling van dat middel uit het bestreden arrest blijken of dat de verzoeker die feiten voor de eerste rechter heeft aangevoerd. Te dezen heeft de verzoeker dergelijk middel niet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen opgeworpen noch heeft deze laatste zelf van die mogelijkheid gebruik gemaakt. De verzoeker heeft integendeel slechts de beoordeling ten gronde van de aanvraag betwist en de motieven inhoudelijk bekritiseerd. Hij heeft nergens melding gemaakt, ook niet in de feiten en zelfs niet op algemene wijze, van de (onregelmatige) ondertekening door een adjunct i.p.v. door de commissaris-generaal. Evenmin worden die feiten in het bestreden arrest vermeld. Het gaat in die omstandigheden om een nieuw middel dat niet voor het eerst voor de Raad van State als administratieve cassatierechter kan worden opgeworpen, ook niet ambtshalve.

Het eerste middel is niet-ontvankelijk.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

7. De verzoeker werpt in een tweede middel de schending van de artikelen 52 en 62 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht op. Hij stelt dat de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus hem met het bestreden arrest worden geweigerd omdat hij geen argumenten, tastbare gegevens of stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Volgens de verzoeker gaat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen daarbij volledig voorbij aan de inhoud van zijn asielrelaas waarin hij uitdrukkelijk had gesteld bij een gebeurlijke terugkeer naar het land van herkomst als opposant te zullen worden vervolgd. De verzoeker was genoodzaakt zijn land te ontvluchten en het komt hem voor dat het bestreden arrest enkel op algemene informatie is gesteund zonder in te gaan op zijn individuele situatie.

8. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoeker het middel.

Beoordeling

9. Artikel 52 van de Vreemdelingenwet heeft uitsluitend betrekking op de bevoegdheden van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen doch niet op de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Artikel 62 van dezelfde wet heeft betrekking op de motivering van administratieve beslissingen, terwijl de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen jurisdictionele beslissingen uitspreekt. Ook de materiële motiveringsplicht is van toepassing op administratieve beslissingen doch niet op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Bovendien vraagt de verzoeker met de korte herhaling van zijn eigen standpunt, zonder overigens op de concrete motieven van het bestreden arrest in te gaan, in wezen een nieuwe feitelijke beoordeling van de zaak. De Raad van State kan als administratieve cassatierechter echter niet in de beoordeling van de feiten treden.

Het tweede middel is niet-ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van éénendertig mei tweeduizend en elf, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen